

*No invoqueu senyora la gelosia perquè res me'n farà ser mai de gelós. Això ho diu al llibre anònim *Flamenca* Archimbaud de Borbó. La reina li ha dit que oh pobre d'ell patirà gelosia quan arribi el moment. *Ai quina desgràcia quina mala fe! La reina persegueix que Archimbaud no dormi ni reposi en pau mai més. Li ha ficat al cor un gran dolor del qual em sembla que no es refarà mai llevat que Amor s'avingués a guarir-lo.* El llibre escrit en occità al segle XIII és el punt de partida del disc *El mal querer* de [Rosalía](#).*

Basat en les formes de l'estimar d'aleshores la cantaora catalana reflexiona al voltant d'aquesta qüestió que lluny d'haver millorat respecte a segles anteriors segueix sent un dels temes més preocupants de la nostra societat. L'amor romàntic del segle XX i XXI certament ha fet que aquest debat sigui encara més complex perquè *el mal querer* s'escola arreu. El patiment ha acabat esdevenint la definició exacta de l'amor que tota dona –d'això se n'encarrega el patriarcat– espera de la vida.

Archimbaud de Borbó podria ser qualsevol dels assetjadors maltractadors i assassins de dones de la nostra època un home contemporani que vaja sempre saludava era un bon company de feina i sovint era un gran defensor de la lluita feminista. Són els mecanismes dels nostres Archimbauds particulars els que [Rosalía](#) transforma i fa saltar del segle XIII al segle XXI.

*No invoqueu, senyora, la gelosia, perquè res me'n farà ser mai, de gelós. Això ho diu, al llibre anònim *Flamenca*, Archimbaud de Borbó. La reina li ha dit que, oh, pobre d'ell, patirà gelosia quan arribi el moment. Ai, quina desgràcia, quina mala fe! La reina persegueix que Archimbaud no dormi ni reposi en pau mai més. Li ha ficat al cor un gran dolor, del qual em sembla que no es refarà mai, llevat que Amor s'avingués a guarir-lo.* El llibre, escrit en occità al segle XIII, és el punt de partida del disc *El mal querer*, de [Rosalía](#).

Basat en les formes de l'estimar d'aleshores, la cantaora catalana reflexiona al voltant d'aquesta qüestió que, lluny d'haver millorat respecte a segles anteriors, segueix sent un dels temes més preocupants de la nostra societat. L'amor romàntic del segle XX i XXI certament ha fet que aquest debat sigui encara més complex, perquè *el mal querer* s'escola arreu. El patiment ha acabat esdevenint la definició exacta de l'amor que tota dona –d'això se n'encarrega el patriarcat– espera de la vida.

Archimbaud de Borbó podria ser qualsevol dels assetjadors, maltractadors i assassins de dones de la nostra època, un home contemporani que, vaja, sempre saludava, era un bon company de feina i, sovint, era un gran defensor de la lluita feminista. Són els mecanismes dels nostres Archimbauds particulars, els que [Rosalía](#) transforma i fa saltar del segle XIII al segle XXI.

1. Per separar els elements d'una enumeració
2. Per separar un vocatiu o una interjecció.
3. Per marcar l'elisió d'un verb.
4. Per indicar canvis d'ordre.
5. Per distingir un marcador textual.
6. Per separar tant oracions adversatives com consecutives.
7. Per separar un referent del pronom
8. Per obrir i tancar un incís.